

SANTA BÀRBARA

full parroquial

PAU SORDA

VILA FRANCA DE BONANY
DIP. LEG. 26-1980 NUM. 59 SEPTEMBRE 1985.

I passaren les festes

PER VILAFRANCA

Faltaven uns tres mesos pel començament de les Festes de la Beata quan N'Esteve Català em parlà de la necessitat de fer el bust de l'Ermità Agustí, al qui coneixia, però no per les seves obres, sinó perquè era cosí de la meua mare, i ja d'un principi m'entusiasmà la idea. Era per a mi una nova oportunitat per a demostrar que era vilafranquer i que seguia estimant el poble on vaig néixer.

Ja en una ocasió, N'Esteve i jo anàrem a veure el batle de la Vila, al que vaig comunicar que tenia la intenció de regalar la feina. Després fou el Rector amb qui parlàrem del projecte i ens suggerí que si volíem aixecar un monolit a l'Ermità Agustí, creia convenient que, ja que s'aixecava, es fessin els busts dels altres dos fills il·lustres Frai Lluís i Pare Jaume Rosselló, idea que ens paresqué prou encertada. De seguida em vaig posar en feina i no sé exactament el temps emprat en finalitzar-la, tal vegada foren prop de quinze dies, doncs a l'acabar el modelatge s'ha de fer el motlle per a la seva posterior fundició en bronze.

Però quan ja estava a punt de finalitzar els busts dels fills il·lustres, N'Esteve Català em contagià el seu entusiasme de que l'Ermità Agustí havia de figurar en el Saló d'Actes de l'Ajuntament com els altres fills predilectes de la Vila que hi estaven pintats, així que em vaig comprometre de nou, aquesta vegada a dibuixar l'Ermità i regalar el quadro al poble. Tota aquesta curolla em feia sentir més vilafranquer que mai. Aleshores el quadro em portà més feina que les esculptures dels fills il·lustres, fins i tot arribà a fer-me fugir la son. Havia fet uns quants dibuixos i trobava bastants problemes de composició. Després tot va anar així com esperava.

Per acabar, em proposaren fer una exposició al Saló d'Actes de "Sa Nostra" a la que hi vaig presentar esculptures clàssiques, modernes i abstractes, dominant el despull femení

en fang, marbre i fusta, exposant també alguns quadros de pintors mallorquins. Al final crec haver aconseguit el meu objectiu, tenia ganes de fer qualche cosa cosa per Vilafranca i, ho he fet. Em sent molt satisfet i esper poder tornar fer, algun dia, altres obres per al meu poble.

Josep Gayà Font

G L O S E S

Josep Gayà està content
es poble i es teu amic
d'haver fet es monument
al qui era Ermità Agustí.

De tot això feim memòria
molt més tu amb so monument
desinteressadament
des poble seràs història

Per això s'Ajuntament
des poble de Vilafranca
ha de fer constar amb acta
es públic agraïment

Per això bé t'ho mereis
que tenga constància es poble
d'aquesta acta d'omo noble
molt més que a tots ens pareix

D'un personatge ses obres
se miren per lo que ha fet
mol més noble serà aquest
si tu l'has fet i no el cobres

A Frai Lluís, caputxí,
al Pare Jaume, missioner,
i a s'Ermità Agustí
com "Arquitecte i Obrer"
tots estan al monument

Endevant Josep Gayà
creant i fent monuments
que encara no estan presents
tots es qui s'han de crear.

Joan Nicolau Gayà (Torretes).

Tercera Edat

La nostra societat tendeix a llevar-se els vells de davant i crea per a ells llocs i espais massificats, on s'acumulen els anys i les deficiències humanes pròpies de la senilitat creant un clima despersonalitzador. Davant aquesta tendència deshumanitzadora cal que els cristians cultivem l'amistat i l'acollida dels vells, escoltant-los i acompanyant-los. Seria una passa beneficiosa per a ells si impedíssim noves residències mastodòntiques a Mallorca i fomentàssim la creació de casals familiars. Una vegada comès el delictes de fer una residència tan poc familiar com la de La Bonanova, ¿no podria reservar-se al manco pels mallorquins? ¿Quin pecat han comès els vells de Galícia o de Múrcia per haver de venir a morir a l'Illa?

Els vells i els polítics darrerament s'han fet amics, perquè els vells se conformen amb poc i just que els pugin una mica la pensió voten a favor dels polítics de torn. No farien igual els joves encara que el Govern invertís amb ells les mateixes quantitats. Pobres vells quan se'ls cerca pel vot!

Cerquem dels vells la saviesa i

paguem per ella el preu de l'amor, el diàleg sense pressa i la comprensió. Quan mor un vell, se crema una biblioteca. Qui no té relacions profundes amb els vells, té poques arrels i creix escafit. Un vell ompl una casa i quan mor la padrina totes les branques familiars perden cohesió i es dispersen.

També molts de grups d'acció social de l'Església ajuden al treball amb els vells del que les religioses són moltes vegades l'ànima i el secret de l'èxit; elles supleixen el que deurien fer els fills i els tracten com si fossin propis. Sols la fe i la vocació fan possible un tal servei gratuït.

Com a deixebles de Jesús i davant el fet que és moda, el tema de la tercera edat, convé determinar què és més nostre dins aquest camp per allò de què és més cristià:

1) L'absència de qualsevol interès (hi ha qui darrera els vells es fa ric, com darrera els pobres).

2) Servir i acompanyar els vells més pobres, més malalts, més tot sols, els que ningú vol o ningú pot acollir. Aquests són els més nostres perquè en ells Jesús hi és amb una presència preferent; són els més

seus.

3) En la nostra societat democràtica els cristians hem de col·laborar amb les institucions socials que atenen els vells per tal que el seu rendiment sigui millor: serveis a domicili, promoció cultural, foment de la salut, participació social, etc.

4) Quan les passes del pelegrí en aquest món s'acosten a l'horitzó on el sol se pon, pertoca a la comunitat cristiana fer-li descobrir la llinda del cel. És propi i específic nostre acompanyar els vells a la mort i a la resurrecció en Crist. Especialment el prevere, però també els familiars i els amics cristians han d'illuminar amb la fe, els sagraments i l'esperança del cel les darreres passes en aquest món. Llavors es descobreix el sentit profund de l'existència humana, quan l'alba de Pasqua hi comença a clarejar.

El grau de maduresa d'una societat es comprova per la forma com tracta els seus vells i com els incorpora. Llavors queden sense sentit proverbis com el nostre: «La gent jove no té seny i la vella és malsofrida».

«SA PAPARRA» a la premsa nacional.

Vamos con mas asuntos del verano mallorquín. Villafranca de Bonany es un pueblo hermoso del interior de la isla. Dedicado a la agricultura, posee generosas huertas y alfarpes. Por la calle

principal pasa la carretera que va a Manacor y a las zonas turísticas de Levante. A los forasteros llama la atención sus portales llenos de tomates, melones, ristras de ajos y pimientos, los montones de sandías... todo ello puesto a la venta de la forma más antigua y original. Como me decía el príncipe Juan de Orleans Braganza, a pasar con él por allí, tiene toda la magia del Mediterráneo agrícola y colorista. Pues bien, en Villafranca, actualmente en fiestas, hay un grupo teatral extraordinario, se llama «Sa Paparra» y está dirigido por Tomeu Pujol. La otra noche todo el elenco se marchó al cercano pueblo de San Juan para degustar una cena preparada por este artífice de la cocina popular que es Miguel Nuvlet. Luego en el Teatro Parroquial de Villafranca representaron trozos de su obras más escogidas. Sebastián Nigorra, Jaime Rabassa, Margarita Oliver, Bárbara Portell, Matías Mec, Polita Garcías, Damiàna Huguet, Catalina Surella, Lorenzo Sabater, Kiko Amengual, Tomeu Salero, Marisa Riera, Miguel Mas, Catí Rosselló, Pedro Pujol y Mateo Catalá son algunos de los nombres de estos jóvenes que mantienen encendida de manera admirable, la llama del mejor teatro clásico y de vanguardia en un pequeño pueblo del Pla mallorquín.

Reculls

del

diari

A B C

de

Madrid

28-7-85

Auge del teatro mallorquín

Los jóvenes actores Polita Garcías y Jaime Rabassa, aparecen en una escena de la obra «La arrepentida» de Bartolomé Crespí, que ha sido presentada en Mallorca por el grupo «Sa Paparra» que dirige Tomeu Pujol y que está considerado uno de los más importantes focos del nuevo teatro de las Baleares

Francisco Amengual

CARTES AL FULL

Sr. Director del Full Santa Bàrbara: li agrairia la inclusió d'aquesta carta dins la Secció CARTES AL FULL.

"XERRAR BE, COSTA POC"

CARTA A BERNAT GARI

Bernat: Et vull esser franc, cada pic que obres la boca n'amolles un enfi-loi. Les teves paraules "La darrera directiva del Club de Futbol es l'única culpable que desaparequés el futbol", realment són molt fortes, tant pels qui es trobaven dins la directiva com pels qui, com jo, teniem un familiar dins la mateixa. M'estim més pensar que te les han fetes dir, que no hagin sortit del teu cap. En el primer cas perquè els qui te les han dictades són els mateixos que varen enfonsar el Club, i el segon cas és que no sé perquè tens coratge de parlar pels altres sense entendre-hi.

Et puc dir que els qui enfonçaren el Club Sportiu Vilafranca són una sèrie d'homenets que varen fer servir els doblers per tirar-lo abaix i del que no se n'adonaven és que també tiraven per terra el nom del poble.

Aquests homenets, si no ho saps, pagaven el qui fes falta, siguin àrbitres siguin "aficionats" al futbol, perquè amb el seu arbitratge o amb la seva conducta componguessin el resultat del partit que es jugava, sempre menyscabant el C.S. Vilafranca.

Tu de tot això no te n'adonaves perquè eres a les corregudes de cavalls, i aquesta és una de les raons perquè callis. Una de les altres raons és perquè pensis que els qui feien tota aquesta política bruta són companys teus de partit i de pensament, i són, me pareix, els qui t'han donat peu a dir aquestes paraules. En castellà solen dir: "No hables nunca con boca de ganso" i aquest pot esser el teu cas, que hakis obert la boca per només escainar.

Bernat, tu i jo mai ens hem negat un "adeu" o un "com va", i tampoc m'agradaria que aquesta carta fos el darrer que ens diguéssim o tractàssim.

Si reflexiones veuràs que en les teves paraules has fet mal a molta gent i especialment a jo i a la meua família, perquè el darrer responsable que va tenir el C.S. Vilafranca com a president, abans que es formàs la junta rectora del club degut a la malal-

tia que se'l menjava va esser un germà meu, al qual vaig veure cap baix i trist amb la següent pregunta a la boca: ¿Diguès Rafel, que guanyen els homes fent-ho anar tot capgirat? ¿Perquè hi ha persones que si no hen treven tallada ja no els va bé?.

Jo per acabar et puc donar la contesta que ell tenia a aquestes dues preguntes. Primera resposta: No treven res en clar i sempre mostren els peus. Segona resposta: La comandera els mata, i per tant si no poden comandar, ja no hi veuen el guany perquè els qui les comanda els fiscalitza.

I, efectivament Bernat, li varen començar a fer la vida impossible amb el sentit de dur endavant el Club. I pens també amb els altres que formaven la Junta Directiva per les pressions brutals que varen suportar perquè el Club els importava més que allò que hi poguessin guanyar, també a ells has tocat fort: tants d'esforços per no res!.

Pensa que et podria contar moltes de coses en aqueix aspecte, però hi ha coses que val més no dir perquè el rosari duraria massa temps.

Si vols esser tu mateix, només diguis el que penses tu per tu mateix i veuràs com guanyaràs respecte i "no hablarás con boca de ganso".

RAFEL REBASSA

CARTA AL BATLE

Per tal d'enterar-me de la programació de les Festes de la Beata, el passat dia 27 de Juny vaig assistir al Ple Extraordinari, el qual es va desenrotllar amb tota normalitat, però a l'arribar al punt de les obres que es duen a terme en el poliesportiu, una vegada més va haver-hi punts de vista molt diferents en quant al tema dels vestuaris, llavors hi va haver una discussió sobre futbol entre un regidor del PSM i el Batle, argumentant el regidor nacionalista que els darrers anys hi hagué poca col.laboració per part del Consistori. La discussió pujà de to i, quina no seria la meua sorpresa quan vaig sentir dir al Sr. Batle que els únics responsables de la desaparició del futbol vilafranquer foren els integrants de la darrera directiva, degut a la seva mala gestió. Com que

ELS DIFUNTS DE LA VILA

jo formava part d'aquella directiva li deman, Sr. Batle, a veure vosté què entén per mala gestió. Jo solament faig aquesta rèplica per sortir en defensa d'aquella directiva que s'havia proposat recolzar els jugadors locals. La idea, emperó, no donà resultat ja que fallaren moltes persones que tenien la seva part de responsabilitat i a l'hora de la veritat no respongueren.

Jo entenc que els únics responsables directes de la desaparició de Clubs de Futbol de pobles són els actuals estatuts de la Federació Espanyola de Futbol, que alimenta els equips poderosos i enfonsa els modestes, ja que en els seus estatuts no es fa distinció entre els equips professionals i els aficionats, i passa que el 80% dels presuposts dels equips modestes van a engrossar les arques de les Federacions Regionals i Arbitratges. Aquí està el vertader responsable de la desaparició de molts d'equips.

JORDI ROSSELLÓ (DE SA PLACA).

PER EN JERONI

Havia nescut fa vint anys i una malaltia se'l emportà a l'altre món. El 13 d'Agost, Vilafranca plorava la seva partida. Descansi en pau En Jeroni Pocoví Ferriol.

"Silenciosament te'n anares. Com una flor a punt d'estendre els pètals al sol, quan la joventut t'eixamplaxi el camí, ens deixares. I com tantes vegades ens demanàrem, per què?. I com tantes vegades no hi trobàrem resposta que les nostres ments poguessin entendre. Sols l'esperança de que el mateix "Misteri" que t'emportà, ens torni a reunir qualche dia per sempre, ens mantén a seguir la lluita pels camins d'aquesta terra. Però, així i tot, 20 anys són pocs per deixar el nostre trist i alegre món, per això, volem pensar que el que t'ha cridat et necessitava. I amb aquest consol et recordarem sempre, Jeroni. En el silenci o al contemplar l'infinit en una nit estelada, o en deixar aquesta joventut que tu tan sols pogueres començar, hi trobarem un lloc pel teu record, que avui, fresc dins nosaltres dona un sentit a les nostres vides". (LA REDACCIO).

El 16 de Juny, Na Catalina Màs Sastre passà a millor vida a l'edat de 77 anys.

El 18 de Juliol morí a Son Du-reta, En Jaume Mascaró Gelabert, als 80 anys.

Na Catalina Nicolau Artigues, morí el passat dia 2 de Juliol. Madò Catalina havia nescut el 4 de Gener de 1902.

Na Joana Maria Bauzà Roselló, ens deixà el 23 de Juliol passat quan li faltaven pocs dies per cumplir 85 anys.

En Guillem Bauzà Gayà als 78 anys, deixava aquest món el 2 d'Agost. Descansi en pau.

El 28 de Juliol En Joan Roselló Roselló passava a millor vida amb tan sols 45 anys.

El 16 d'Agost moria a Ciutat, als 91 anys, En Bartomeu Barceló Barceló.

El 18 d'Agost L'amo En Julià Sansó Ferrer, partia silenciosament cap a l'altre món a l'edat de 79 anys.

CONVERSAM AMB...

PER BARTOMEU ESTRANY

La desigual condició de la nostra venguda al món està del tot comprovada. El destí senyalat a uns i altres és totalment diferent. Mentre alguns troben el camí endomassat i adornat de roses, els dels altres és gropellut i atapit d'espines.

L'amo En Jordi Penya, conegut també pel sobrenom d'En Negrín, segons pareix va néixer en mal signe i li ha tocat ballar per llarg temps amb la més lletja.

Molt freqüentment repetim allò de què el bé i el mal no estan sempre en el mateix portal.

-Què hi deis l'Amo En Jordi vós d'això?

La fira la sol contar cada un sempre així com li ha anat. Per lo que a mi m'atany, jo més bé diria que desgràcies no en ve mai una tota sola.

-Tan mal tractat heu estat per sa vida l'Amo En Jordi?

Sa vida és curta, però hi ha temps de veure moltes coses. Sa creu que qualcú li ha tocat passejar no hi ha dubte que és feixuga. Sa meva te dic que ha estat mala de manetjar.

-Quina edat tenieu quan vàreu quedar baldat? i'ne voleu contar un poc lo succeït?

L'any 1947, recentment complits es 38 anys, en temps que es guany d'un jornalier fent feina de sol a sol era de 8 a 10 pessetes, no me va quedar més remei que manllevar 1600 duros per treure'm un tumor que tenia incrustat an es cap. Operació tan insegura i delicada que es metge volgué cobrar un damunt s'altre tots ets drets abans de començar. Resultat de sa intervenció va ser quedar paraltzat d'un braç i una cama. De llevors ençà no me pogut valer ja mai més per jo mateix.

-I ara què ha tornat passar l'Amo En Jordi que vos trob tan embenat?

Ara, per afegitó, com si no en tengués a bastament, una envestida de bicicleta me va girar damunt-davall i altra vegada me tens aquí arrufat amb ses costelles rompudes.

-Es ver l'Amo En Jordi que vàreu néixer amb mala estrella però també és ver que tots sabem que no hi ha desgràcia sense ventura. iQuina pot ser la vostra?

La meva sort és haver topat una dona amb un caramull de paciència que m'ha tractat sempre com a cos de rei. Estic content també de ses atencions rebudes de sa monja enfermera que tan cuidadament tots es dies sa molesta en venir a posar

les injeccions que són una ajuda per suportar els forts dolors que pateisc.

L'Amo En Jordi, iteniu fe en Déu?

Ni per un moment mai he dubtat de sa seva existència que m'ha donat força per afrontar tantes dificultats. Tot el temps que vaig poder caminar no vaig deixar mai una missa. Es nostro costum és resar tots es vespres es rosari i un parenostro per dinar, sopar i anar a dormir.

Amb es cor a damunt sa mà, iAquests resos ja les practicàveu abans, o les començàreu en la malaltia?

Jo vaig créixer en la doctrina cristiana en les mans i des de sempre he observat les ensenyances d'es meus pares.

-iI de política com anam l'Amo En Jordi?

De jove el meu vot esra per sa República, ara, és socialista.

-iNo desentona un poc això de socialisme amb ses vostres creènces religioses?

En es meu entendre estan més acostades que allunyades.

-Com vós sabeu, actualment ja sou més conegut p'el nom d'En Negrín que de Jordi Penya. i'ne podrieu explicar es motiu d'aquest sobrenom?

Això ja ve d'enfora i a més té un poc de història. A la vila es qui érem joves quan sa Guerra Civil i volíem el triomf de la República clandestinament, érem batiats amb es nom d'es seus principals dirigents, i com tots sabem En Joan Negrín era un d'ells. Aquesta és sa causa de jo quedar marcat amb es nom de Negrín.

L'amo En Jordi Penya, de 76 anys d'edat, que viu a sa barriada des torrent és un home de talla mitja amb forta personalitat, robust i excel·lent xerrador. Amb una ocasió es va enrotllar amb l'amo de Son Pou i amb l'amo d'Alcudiarrom que pretenien de cames primes, i després de llarga conversada tant a un com a l'altre a tots dos els va safalcar.

L'amo En Negrín: per acabar vos contaré una anècdota. Una vegada demanaren a l'amo En Francesc Sopa iqué pagàrieu ara tornar jove? i ell tot rialent va contestar: "Quaranta mil i una punyeta, amb lo que m'ha costat tornar vei te pareix que ara voldria tornar jove".

-iQuina resposta seria sa vostra en aquesta mateixa pregunta?

Que a pesar de tot, de bell nou encara voldria tornar començar.

Aquest és el senyal que per molts l'esperança és la darrera cosa que es perd.

JORDI "PENYA"

«La meva gran sort ha estat la meva dona»

Què fa el Consell Insular en Serveis Socials

El CIM apleix una labor assistencial bàsica a través del Conjunt dels Centres que són propietat seva:

Hospital General
Hospital Psiquiàtric
Llar de la Infància
Llar de la Joventut
Llar dels Ancians
Hospital de Nit (centre d'acollida dels Marginats)
Centre de Prevenció de Drogues
Grup d'Educació Sanitària a les Escoles d'Infants.

Manté convenis amb uns altres centres tant públics com privats:

Patronat Verge de la Salut (que atén els minusvàlids psíquics)
Centre Lluerna (escola dedicada als subnormals profunds)
Can Ribes (que promou la integració dels marginats)

Facilita ajudes a totes les entitats amb finalitats socials de Mallorca, amb atenció especial a la tercera edat, problemàtica gitana, marginació i minusvàlids.

Entre els projectes imminents hi ha l'elaboració del Mapa de Serveis Socials de Mallorca.

*Consell Insular
de Mallorca*

cf. Palau Reial, 1

MALNOMS

PER MIQUEL FLORIT

XURIGUER

De llinatge són Amengual.

La casa pairal dels Xuriguers és a Sa Punta.

Aquest malnom els ve d'un avantpassat que tots els anys, en temps de nius, es dedicava a cercar ous de xuriger per menjar-se'ls, per teulades de cases i casetes i parets mig esbucades, tan abundoses per aquells paratges de Sa Punta i Es Puig.

Bartomeu Amengual i Gaià, conegut pel malnom "Es Xuriger", va ser un famós curander vilafranquer, i la seva anomenada estava escampada per tots es pobles del Pla a principis del present segle.

Es Xuriger no era un curander que curàs per suggestió recitant oracions misterioses. Emprava medis naturals: infusions d'herbes, fregues, "coques". També sabia compondre ossos romputs o sortits de lloc, motiu pel qual era conegut per En Tomeu S'Adobador.

Tenim constància escrita de que Bartomeu Es Xuriger, en la seva joventut, quan complí el servei militar ("servir al Rei" es deia en aquell temps) va fer d'infermer en el quarter o l'Hospital, on segurament va aprendre a curar.

Per la seva edat de naixement és possible (encara que no hem trobat documentació al respecte) que En Xuriger estàs embarcat i hagués pres part a qualcuna de les darreres guerres colonials espanyoles (Cuba o Filipines). De ser així s'explica els seus coneixements de curar i de "traumatologia".

Era home que sabia llegir i escriure, i encara que com hem dit no empràs la suggestió per curar, de ben segur era un home intel·ligent, observador i bon psicòleg, coneixedor del cos humà, però també de les malalties i debilitats d'esperit.

Una altra prova que sabia curar i curar bé era que també curava els animals (una somera, una vaca, etc.) i els animals no són suggestionables en la mateixa mesura que ho són les persones.

...I LES ANOMENAREN

PER MIQUEL BARCELÓ

Ja ens ho deia el batle en la salutació del programa festiu de la Beata d'enguany: "Les festes són un bon motiu per deixar de banda els maldecaps, els petits rencors i egoismes de cada dia i procurar, a través del descans i l'esplai, assegurar el nostre cos i el nostre esperit, reunint-nos com una gran família entorn de la mateixa taula".

I no em cap cap dubte que era una bona convidada, encara que un poc bíblica, a què en veritat deixàssim els maldecaps, rancor i egoisme, "malalties" que qui més qui menys pateix, i que realment passàssim uns dies de festa. De fet hi va haver l'acte de proclamació de Fill Il·lustre a l'Ermità Agustí i l'homenatge als més vellets que enaltiren el sentit del poble de Vilafranca i que, juntament amb els actes esportius, donaren color popular a unes festes ennegrides per incidents, accidents i escàndols.

Hi ha moltes coses a contar d'unes festes mal bullides i resultaria massa extens parlar fins el fons d'alguns temes. Tractarem simplement de fer una crítica superficial i després que cadascú en tregui les seves pròpies conclusions.

ELS MES PETITS ES QUEDAREN SENSE COCO-VETERA

La curolla dels més menuts es va veure minvada aquest any per la manca de "cocovetera" que tradicionalment "acampava" en el cap de cantó de Sa Plaça de S'Estany. Els més grans n'han fet comentari de tota mena i els petits han acabat per creure que sa "cocovetera" enguany es va fer por del dimoni. Però, que tenia banyes el dimoni que la va fer fugir?.

HOMENATGE ALS VELLETS I A L'ERMITA AGUSTÍ

Els actes organitzats per la Parròquia, sense cap dubte, donaren color popular a la Festa de la Beata. Als homenatges la participació fou prou nombrosa per qualificar-los notablement, podent-se valorar molt positivament la seva aportació a la nostra jove història com a poble. A l'homenatge del nou Fill Il·lustre "Ermità Agustí", un equip de la televisió de Felanitx el·laborà un llarg reportatge sobre l'esdeveniment que coincidia en la commemoració del tercer segle de culte religiós en la nostra Església de Santa Bàrbara.

SOBRE "SA PAPARRA"

En un llamp i tro, durant les festes es parlà sobradament del grup de teatre de la vila "Sa Paparra", i no per això botarem un tema que al final acabà en escàndol major. Tampoc es tracta de remoure polèmica però sí de posar en la opinió dels nostres lectors els elements de judici amb els que pugui veure com s'ha pallissada la moralitat i la dignitat d'un grup de persones que formen part del nostre poble, a on ningú ha pogut provar amb fonaments delictius la culpabilitat del grup de teatre. Per això, és evident que la acusació pública, sense proves, s'hagi d'entendre com un ultratge a la dignitat humana i una calúnnia a una part, petita o grossa, de la societat vilafranquera i al mateix temps signifiqui una auto-desqualificació per la persona que els empra com a arma política.

Oferim a continuació un escrit del diari "El Dia" en el que el nostre batle, parlant en boca "del poble", (el seu), xerra d'un fet insignificant i al propi temps bàrbar, d'escandols, de

"POPULARS"

patriotisme, de religiositat, de intolerància, de mafia i por, (la seva), i així poguem jutjar "la dimensió desconeguda" del nostre mandatari.

Corresponsalia

La noche del viernes al sábado fue sustraída de la escalinata que da acceso al templo parroquial de Santa Bárbara una de las dos banderolas con los colores nacionales que franqueaban «es portal major». El Alcalde de Vilafranca puso en conocimiento de la Guardia Civil lo acontecido dispusiéndose a tal efecto informar de ello al propio teniente de zona. Pero al no ser la bandera constitucional, sino una simple banderola sin escudo ninguno y sin que se hallase en un centro oficial, no se le dió mayor importancia.

El alcalde Bernat Gari nos explica lo sucedido: «Alrededor de la una de la madrugada es a la hora que en Vilafranca se dice que un grupo de jóvenes empezaron a profenir gritos y a alborotar cerca de la iglesia, un grupo de gente que el mismo pueblo dice que es el que utiliza el local parroquial y que luego se atrevió a quitar la bandera en la iglesia». Palabras fuertes las de Bernat Gari, quien añade: «Es vergonzoso que haya ciudadanos que se califican de demócratas que puedan cometer estas barbaridades con una banderola española, y más cuando estos alborotadores tienen nombres y apellidos que todos los vilafranquers creen conocer».

Según el alcalde, «no hay que darle mayor importancia, estamos acostumbrados a pintadas, escándalos, etc. y siempre los protagonizan los mismos, cuyo color político no es precisamente de derechas».

700 i 500 pessetes s'hagueren de pagar el dissabte i diumenge respectivament per assistir a les verbenes on el nostre Tomeu Penya i els Valldemossa eren els grans atractius. A bastants de pobles de l'Illa les verbenes solen esser gratuïtes, als menys pels qui són del mateix poble. Aquí, a Vilafranca, tal vegada perquè volem fer unes festes "diferents", ens han d'aixugar les butxaques fins que no ens quedi una pesseta. Ara ja podem veure d'on surt la inspiració d'En Tomeu Penya quan va compondre la cançó "En Cara Dura encara dura".

La traca de cohets que marcà el fi de festa acabà accidentada i una persona de la vila resultà prou ferida. Gràcies a Déu sols fou un gran susto que hagués pogut tenir un balanç més greu degut a la confusió que reinava entre la gent en els primers moments de la traca. Dels accidents i com sempre, la comissió de festes se'n rentà les mans.

«En cuanto a si hubo manifestación pidiendo «festes populars», lo que hubo fue el alboroto al que me he referido antes y que según me han dicho se corearon en las cercanías de la casa del Rector frases tan poco afortunadas como «no volem monjes ni capellans: volem festes populars», lo cual no pasa de ser una gamberrada de una total falta de respeto y consideración con unos religiosos y religiosas que tanto aman Vilafranca».

Para el alcalde «lo mejor es olvidarlo cuanto antes y seguir por el camino de unir a todo el pueblo y no de dividirlo como se hizo desde un sitio público y muy concreto no hace demasiados años». «Ojalá los vilafranquers les sepan perdonar una ofensa hecha en nuestra villa y que ha podido herir a toda España, en unos días que S.M. el Rey nos halaga con su visita y con varios Ministros a los que vamos a tener asimismo entre nosotros. Vilafranca no se merece tener gente tan intolerante e irrespetuosa».

Bernat Gari no tuvo reparos en opinar sobre las consecuencias de estos incidentes. «Se dice que hubo testigos presenciales y que si no se ha cursado la correspondiente denuncia es por miedo a las represalias ya que se conoce la manera mafiosa que cierta gente tiene de actuar, aunque repito, que lo mejor es olvidarlo todo y empezar de cero, pese a que esto se haya repetido una y mil veces».

FLASH-ESPORT

....- En Salvador Barceló "Morei", és el nou responsable de l'Ajuntament en l'esport competitiu. Per endavant li espera una gran tasca. Des d'aquí li desitjam una bona labor dins aquest sector, des de fa temps, "marginat" en el nostre poble.

...- En Bernat Amengual, àrbitre vilafranquer que dirigí uns quants partits del passat II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL SALA, actuà de linier el passat 8 d'Agost en el partit R.MALLORCA-BARÇA, corresponent al TROFEU CIUTAT DE PALMA, d'enguany i on tingué una encertada actuació.

El motocros, és un esport que està prenent força entre els "motés" de la Vila. A les passades festes, baix les cases de "Sant Martí", la demostració crossista tingué prou èxit així com també les proves automobilístiques que tinguerem ocasió de veure.

II Torneig Futbol Sala

CLASSIFICACIO FINAL

	P.J.	G.E.P.	G.F.	G.C.	F.T.
1- ES NIU	6	6 0 0	43	9	8
2- SES GASELES	5	2 2 1	14	13	3
3- ES PENGOS	5	2 1 2	10	17	5
4- CAN PUJOL	6	3 0 3	24	17	10
5- BAIX DE LA VILA	5	3 0 2	19	13	11
6- SON PARXANA	5	2 1 2	20	11	10
7- PERE MOREI	6	2 0 4	14	32	5
8- SA PAPARRA	5	0 0 5	8	37	3
9- SANTA BARBARA(x)	3	1 0 2	10	13	4

(x) SANTA BARBARA fou desqualificat del Torneig al no contar amb el nombre mínim de jugadors per disputar el partit SANTA BARBARA-SA PAPARRA

FORTERS MENYS COLEJATS

P. Rosselló (ES NIU) 9 gols, J. Mestre (SES GASELES) i M. Sansó (B. de la Vila) 13 gols.

COLEJADORS

15 gols G. "Senyoret" (ES NIU), 10 gols Ll. "Pellé" (CA'N PUJOL), 9 gols A. "Sabater" i Joan Lluís (ES NIU), 8 gols J. Suau (CA'N PUJOL), 6 gols Arnau (SON PARXANA) i F. Rosselló (BAIX DE LA VILA).

TROFEU "DOMEC" A L'ESPORTIVITAT

1.- SES GASELES	3 punts
2.- SA PAPARRA	3 "
3.- ES PENGOS	5 "
4.- PERE MOREI	5 "
5.- ES NIU	8 "
6.- CAN PUJOL	10 "
7.- SON PARXANA	10 "
8.- BAIX DE LA VILA	11 "

Amb 38 dies, del 21 de Juny al 28 de Juliol, amb 24 partits, és a dir 1.200 minuts de joc dividits en 14 jornades i després d'haver-se marcat 152 gols, ES NIU aconseguia fer-se amb el II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL SALA 1985. Sense cap mena de dubte, ha estat el just guanyador d'un Torneig en el que començà i acabà guanyant tots els partits

NOTA DEL GRUP ORGANITZADOR

El grup organitzador del II TORNEIG LOCAL DE FUTBOL SALA VOL FER PÚBLIC L'AGRAÏMENT a la Direcció del Col·legi Públic d'aquesta vila per haver-nos deixat utilitzar les instal·lacions del seu poliesportiu que han acollit els deu equips participants.

Aprofitam la publicació d'aquesta nota per fer arribar també el nostre agraiement a tots els col·laboradors per la seva aportació al Torneig, ja que han estat ells els qui han fet possible el bon desenvolupament de la nostra competició local.

GRUP "A"

SON PARXANA-BAIX DE LA VILA	5-2
ES PENGOS-SON PARXANA	3-1
BAIX DE LA VILA-SES GASELES	1-5
BAIX DE LA VILA-ES PENGOS	5-2
SES GASELES-SON PARXANA	2-2
ES PENGOS-SES GASELES	1-1

GRUP "B"

PERE MOREI-SA PAPARRA	4-2
ES NIU-SANTA BARBARA	5-2
CAN PUJOL-SA PAPARRA	9-2
PERE MOREI-ES NIU	0-11
SA PAPARRA-ES NIU	1-8
SANTA BARBARA-CAN PUJOL	3-4
SANTA BARBARA-PERE MOREI	5-4
CAN PUJOL-ES NIU	3-4
PERE MOREI-CAN PUJOL	1-4
SANTA BARBARA-SA PAPARRA	(x)

PEL 5 AL 8 LLOC

SON PARXANA-SA PAPARRA	11-1
BAIX DE LA VILA-PERE MOREI	8-0
SA PAPARRA-PERE MOREI	2-5
SON PARXANA-BAIX DE LA VILA	1-3

SEMIFINALS

SES GASELES-CAN PUJOL	3-1
ES NIU-ES PENGOS	7-0

CONSOLACIO

CAN PUJOL-ES PENGOS	3-4

GRAN FINAL

ES NIU-SES GASELES	8-3

CICLISME

Endenés del Torneig de Futbol Sala, un dels grans atractius esportius de les passades festes de la Beata foren les proves ciclistes disputades el dia 28 de Juliol i dividides en dos sectors. El primer de 80 Quilòmetres des de Vilafranca a Petra, Sant Joan, Montuiri, Porreres i Vilafranca, amb 33 inscrits, on el Grup Esportiu Derbi Capó-Molins de Vent aconseguí els primers llocs en les categories d'aficionats i juvenils. El segon sector es disputà l'horabaixa del dia de la Beata a "Sa Voltadora" amb proves contra rellotge pels aficionats i diversitat competitiva per a les categories inferiors i de veterans. Aquestes foren les classificacions:

PRIMER SECTOR: 80 Quilòmetres

1.-	T. Rigo (MOLINS DE VENT)	2.13.28
2.-	J. Pou (MOLINS DE VENT)	2.15.34
3.-	A. Miralles (N. VERISA)	2.15.36
4.-	J. Martorell (M. DE VENT)	m.t.

SEGON SECTOR: 3.300 metres

1.-	G. Ramis (DOS PERELLONS)	4.22
2.-	J. Gomila (MONVER)	4.28
3.-	B. Munar (N. VERISA)	4.31
4.-	J. Martorell (M. DE VENT)	4.32

CLASSIFICACIO GENERAL AFICIONATS

1.-	T. Rigo (MOLINS DE VENT)	2.18.10
2.-	J. Martorell (M. DE VENT)	2.20.09
3.-	A. Miralles (N. VERISA)	2.20.10
4.-	J. Pou (MOLINS DE VENT)	2.20.17

"SA VOLTADORA": VETERANS (30 voltes).

1.-	J. Fullana (T. TORRENS)	26 punts
2.-	B. Abraham (FLAVIA)	15 "
3.-	Pou (CARDESSAR)	13 "

notícies fresques

Com que fa dos mesos que no hem tingut "Notícies Fresques" a "Santa Bàrbara", les que s'han anat produint durant els calurosos Juliol i Agost les hem guardades dins un congelador, i per això encara guarden un poc de frescor.

INTERCANVI FOLKLORIC.- El passat divendres 23 d'Agost, a la Plaça de l'Ajuntament, varis grups folklòrics entre ells el nostre grup "Aires Vilafranquins", ens oferiren una gran mostra de folklore que ens va fer passar una agradable nit.

ESCOLA DE LLENGUA CATALANA.- A tots els qui pensin anar a "Escola de Mallorquí" se'ls recorda que si no hi ha res de nou es pensa començar el curs a PRIMERS D'OCTUBRE.

TV-3 DE CATALUNYA.- Com molts sabeu, ja es veu des de Vilafranca la TV-3. Pels qui no puguin captar-la a casa seva es poden informar de com fer-ho al tel. 41.68.11 on us informaran gratuïtament. Es recorda pels qui ja la veuen en els seus televisors que el dia 11 de SETEMBRE TV-3 oferirà el recital de LLUIS LLACH en el NOU CAMP de Barcelona.

NOU CAMP DE CROSS.- Dia 15 de Setembre s'inaugurarà el CIRCUIT PERMANENT DE MOTOCROS D'HORTELLA. Organitzat per la Penya Motorista Sant Joan, hi haurà dues carreres de cada una de les categories de 80, 125 i 250 c.c., puntuables pel Campionat de Mallorca.

GRUP EXCURSIONISTA.- Per dia 15 de Setembre hem pensat d'anar a una platja a fer una "paella". Tothom qui vulgui apuntar-s'hi pot fer-ho al Cafè Amengual abans de dia 8. Sortirem de la "Plaça de S'Estany" a les 9 hores. Dipòsit: 800 pessetes.

FUTBOL-SALA.- Els equips d'ES NIU i SES GASELES participaran en la Lliga Comarcal de la Zona de Lluçmajor de la Federació Balear de Futbol-Sala. En noves edicions ja us tindrem més informats.

QUINTOS-ES 85.- Del 15 al 17 d'Agost, el grup de quintos i quintes d'enguany anaren a disfrutar dels paratges de la nostra Illa germana EIVISSA, allà segons hem sabut, visqueren "seqüències de pel·lícula", i és que el companyerisme està de moda entre els joves d'avui.

SENYALS DE TRAFEC.- El carrer Sant Martí, a partir d'Es Molí Nou i el carrer de l'Església tenen direcció prohibida pujant cap a la carretera. Pel carrer Santa Bàrbara o carrer del "Matadero" es pot accedir al centre de la nostra Vila. Convendria, al ser obligatori, RESPECTAR TOTES LES SENYALS DE TRAFEC.

MODELISME.- A n'Es Niu, en Llorenç us donarà informació a tots els qui vulgueu fer activitats relacionades amb el MODELISME. Dones "Go Home".

FUTBOL.- Davant el començament de la temporada futbolística 85-86, l'èxode de futbolistes de Vilafranca a Clubs de diferents pobles de Mallorca ha estat molt gros. Nosaltres n'hem comptat 17, però podria ser més grossa la llista. Aquests són els "desterrats" per manca de ... tantes coses en el nostre Esport: Pep Sansó (BADIA 3ª), Guillem Barceló, Arnau Mates, Pep Sastre, Pep Sansó "Julià" (PETRA 1ª Reg.), Jaume Pocoví, Jaume Font, Pere Sansó (MONTUÏRI JUVENIL), Montserrat Rosselló (SAN CAYETANO 1ª Div. Juvenil), Mateu Barceló "Julià", Gori Bauzá "Xaves", Llorenç Riera, Mateu Català "Rabassa" (U.D. BARRACAR Infantil), Antoni Joan Font, Bartomeu Estrany (BADIA infantil), Sebastià Barceló, Joan Antoni Xapira i Bernat Estrany (BADIA alevín).

PAGA DOBLE.- Segons hem pogut saber de la Comissió de Comptes de la Parròquia, el nostre Mossen Llorenç Galmés en el mes de Juliol demanà PAGA DOBLE. Encara que els altres rectors que passaren per Vilafranca no la demanassin, el Rector Llorenç ho ha fet. Aquesta vegada s'ha romput la tradició.